

Stichting CULTUREEL ERFGOED ENSCHEDA

De stichting Cultureel Erfgoed Enschede is hét kennis en informatieplatform voor gemeentelijke en Rijksmonumenten in de gemeente Enschede.

Cultureel Erfgoed Enschede kan monumenteigenaars adviseren in vraagstukken die voor de instandhouding en continuïteit van een monument van belang zijn.

Cultureel Erfgoed Enschede richt zich eveneens op publieksvoorlichting door middel van de website www.cultureelerfgoedenschede.nl met informatie over Rijks en gemeentelijke monumenten in Enschede.

Extra Nieuwsbrief stichting cultureel erfgoed Enschede.

Het gebeurt niet vaak dat een gemeentelijk monument in Enschede zo nadrukkelijk in de belangstelling staat. Voor de redactie van deze nieuwsbrief voldoende reden om in een extra nieuwsbrief verslag te doen van een opmerkelijk bezoek van Alan MacMillan uit Schotland aan de villa Amelink in Enschede.

* Villa Het Amelink is een gemeentelijk monument en op dit moment in gebruik als kantoorruimte bij de Twentse Zorgcentra. We zijn de gebruikers zeer erkentelijk voor hun medewerking aan dit bijzondere bezoek.

Een onalledaagse blik op een bijzonder monument*

Hij is bijna 30 bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, manager bij de Melrose Teacompany in Edinburgh. Als de oorlog uitbreekt tegen Nazi Duitsland wil hij zijn bijdrage leveren, maar als Gig MacMillan zich aanmeldt wordt hij niet goedgekeurd voor de infanterie. In zijn jeugd leed hij aan polio, waardoor zijn ene been en voet korter is dan het andere. Met die handicap kan hij wel meedraaien bij de inlichtingendienst en in 1945 is hij captain van de 40 Field Security Sectie, Intelligence Corps, B.A.O.R.

Deze inlichtingendienst is ingeschakeld om Duitse gevangenen te verhoren en vast te stellen wie betrokken was bij het plegen van oorlogsmisdaden. Het is een hechte vriendenclub, die ook na de oorlog decennialang jaarlijks een reünie organiseert.

De Engelse inlichtingen officier Gig MacMillan bij villa Amelink in 1945

Tussen mei 1945 en april 1946 is zijn eenheid gehuisvest in het landhuis op het landgoed Het Amelink, de bewoners Albert en Hannie Blijdenstein verhuizen naar de bovenste etage. In zijn brieven aangevuld met veel foto's beschrijft hij zijn ervaringen, het mooie landschap het prachtige landhuis en het gastvrije onthaal bij de familie Blijdenstein. Alle brieven en veel foto's zijn bewaard gebleven en na zijn terugkeer door hem zorgvuldig gekoesterd en geordend. Na zijn overlijden in de jaren 90 van de vorige eeuw vinden die documenten een plaatsje op zolder, totdat zoon Alan ze recent terugvond. De genummerde brieven lezen als een dagboek.

Entree villa Amelink

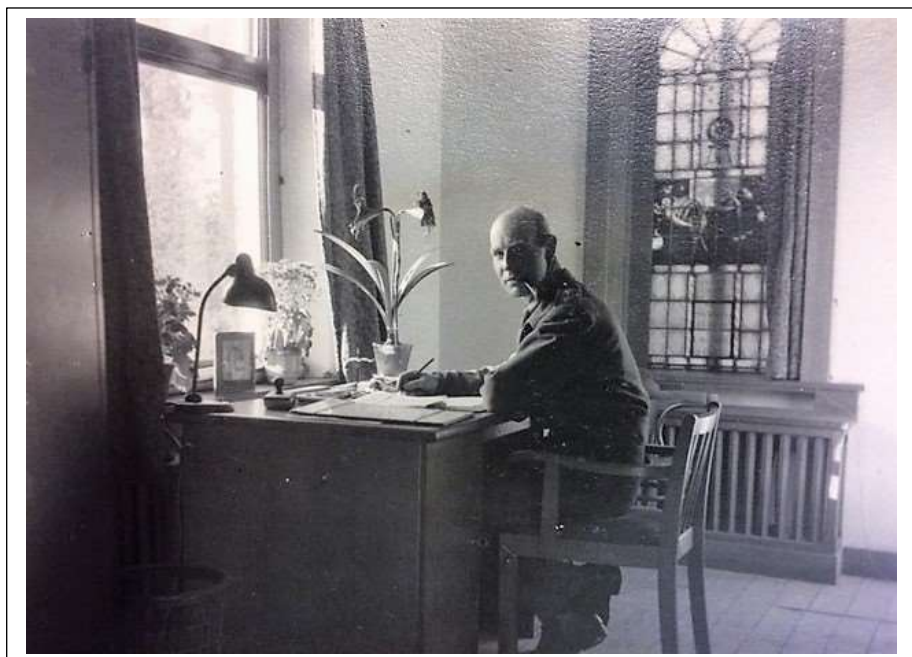
Huismeester, Kok, tuinman en overige Enschedese personeelsleden die in 1945 en 1946 werkzaam waren in de villa Amelink van de familie Blijdenstein. Kent u een van deze mensen? Laat het ons vooral weten.

Gig arriveert in Enschede als de oorlog vrijwel voorbij is en iedereen uitgelaten de nieuwverworven vrijheid viert. De vele foto's en enthousiaste brieven over Het Amelink brengen Alan op het idee om een bezoek te brengen aan Enschede en in de voetsporen te treden van zijn vader. Via internet komt hij uit bij de Stichting Cultureel Erfgoed en via een telefoonboek, na enkele vergeefse pogingen, bij Liesbeth Blijdenstein. John Nijhuis, bestuurslid van de stichting, organiseert in overleg met Liesbeth Blijdenstein een bezoek en op vrijdag 25 augustus is het zover.

Een van de fotoboeken waardoor Alan MacMillan geïnspireerd werd tot een bezoek aan villa Amelink in Enschede.

Alan is een goedlachse Schot met veel belangstelling voor Enschede, de geschiedenis van de oorlog en natuurlijk de plaatsen die zijn vader beschrijft in zijn brieven. Het hoogtepunt van zijn bezoek is een rondgang door het landhuis, dat tegenwoordig als kantoorruimte in gebruik is bij de Twentse Zorgcentra. Met de brieven en foto's in de hand bezoeken we de kamer waar het bureau stond van zijn vader. Alan neemt hij plaats in een bureaustoel op de plek waar zijn vader destijds aan zijn bureau zat, we lopen door de vergaderruimte, de entree en een stukje in de tuin met zijn uitheemse planten en bomen waarin Gig vaak ging paardrijden. Veel details van de foto's en beschrijvingen zijn nog herkenbaar en aanwezig, zoals de lambrisering, de bijzondere plantenbak in de vensterband en het mooie plafond in een van de vertrekken.

Helaas zijn sommige zaken ook verloren gegaan zoals het mooie gebrandschilderde raam in de werkkamer en de prachtige kroonluchters.

Alan MacMillan op de toenmalige werkplek van zijn vader in villa Amelink 1945

Alan laat zich geduldig interviewen door het dagblad Tubantia en TV Enschede. Daarna gaat het verder en wordt hij gastvrij onthaald in de Judith Hoeve, genoemd naar de dochter van Helmich Benjamin Blijdenstein die het landgoed heeft aangelegd en een belangrijke rol speelde bij de Nederlandse Heidemaatschappij.

Toen Helmich al op vijftigjarige leeftijd overleed plaatste de Heidemaatschappij ter herinnering een gedenksteen bij de boerderij en werd er een lindeboom geplant. Zowel boerderij, gedenksteen als lindeboom zijn opgenomen op de gemeentelijke monumentenlijst vanwege de cultuur- en architectuurhistorische waarde.

Gedenksteen Judith Hoeve

Boerderij Judith Hoeve

We sluiten het bezoek af met een bezoek aan de "zwemvijver" achter een zomerhuisje op het landgoed. De foto's laten zien dat in de mooie zomer van 1945 dit een geliefd uitje was voor de officieren en manschappen van de inlichtingendienst.

Voor Alan, maar ook voor het bestuur van de Stichting Cultureel Erfgoed Enschede was het heel bijzondere dag. De enthousiaste reacties van onze Schotse gast, in zijn werkzame leven regisseur bij de BBC, zullen ons lang bijblijven.

Alan MacMillan augustus 2017.

Auteur: Willem Fhij

Augustus 2017.

Wilt u reageren op dit artikel? Dat kan, stuur een mail naar info@cultureelerfgoedenschede.nl